

मध्ये सुहृत्स्थिता विगतकुला भ्रात्या तामीरोमं
ग्राहयेत् । सुहृत्सुक्ताईपि सुभोतावच्छ्रानं कृत्वा सुखमपा-
ठय्यादगृह्यत्यै चौरयिन्दुं वा दद्याच्छस्त्रपदानि वा
कुर्वीत यद्येवमपि न गृह्णीयात्तदानीं ग्राहयेत् ।
यदा च निविशतेऽश्वसुरपदानं कथोद्यम्य च स्तब्धं
तदा जानीयाद्गृह्णातीति गृह्णी चार्ह्यस्त्रावच्छ्रानं
धारयेद्वैचयेत् । दंशे तोदकण्डूप्राडुर्भाजैर्जानीयाच्छुद्ध-
मियमादत्त इति शुद्धमाददानामपनयेत् । अथ गोणित-
गन्धेन न सुष्टेन्मुखमस्याः सैन्धवचूर्णेनावकिरेत् । अथ
पतितानं तण्डुलकण्डनप्रदिग्धगार्वा तैललवणाभ्यक्त-
सुष्की वामहस्ताङ्गुठाङ्गुलीभ्यां गृहीतपुष्कानं दक्षिणह-
स्ताङ्गुठाङ्गुलीभ्यां गनैरनुलोममनुमाजयेदासुखाद्दामयेता-
वद्यावत्सम्यग्वानलिङ्गानीति । सम्यग् वान्ता सलिलसर-
कन्यस्ता भोक्तुकामा सती चरेत् । या सीदति न चेदते
सा दुर्वान्ता तां पुनः सम्यग्वामयेत् । दुर्वान्ताया व्याधि-
रसाध्य इन्द्रमदो नाम भवति । अथ सुवान्तं पूर्ववत्सन्नि-
दध्यात् गोणितस्य च योगायोगानवेक्ष्य जलौकोव्रणान्ता-
धुनावषट्पेक्षीताभिरङ्गय परिषेचयेद्ब्रह्मोत वा व्रणं
कषायमधुरस्निग्धशीतैश्च प्रदेहैः प्रदिक्षादिति । भवति
चात्र । क्षेत्वाणि ग्रहणं जातीः पोषणं सावचारणम् ।
जलौकसाश्च यो वेति तत्साध्यान् स जयेद्ददन्” ।

जलार्कं पु० जलप्रतिविम्बितोऽर्कः । जलप्रतिविम्बितस्य
 “प्रकृतिस्योऽपि पुरुषो नाच्यते प्राकृतैर्युगैः । अविका-
 रादकत्वात् निर्युगत्वात् जलार्कवत्” भाग० श२१ ।

जलार्णव पु० जलमयः अर्णवः । अन्त्ये खादूदके ससुद्रे ।

जलार्द्रा स्त्री जलेनार्द्रा । आर्द्रतालवृत्ते “ध्रुवितं ताल-
वृत्तं स्यात् तद्वद्वृत्तेष्वपि तत् । जलेनार्द्रं जलार्द्रा स्यात्”
वैज० २जलार्द्रवस्त्रे न० हारा० ३जलेनार्द्रे च ति० ।
“पुष्पासारैः स्नयत्यु भवान् व्योमगङ्गाजलार्द्रैः” मेघ० ।

जलालु पु० जलजात आलुः शा०त० । (पाणिया आलु)
आलुकभेदे राजनि० । [शालूके राजनि० ।

जलालुक ग० जलस्थालुखि कायति कै-क । पञ्चकन्दे
जलालुका स्त्री जले अलति गच्छति यल-गत्यादी बा०
उक । जलौकायां शब्दर० । [जलौकायां भरतः ।

जलालोका स्त्री जने आलोक्यते व्या+लोक-कर्म्मणि घञ् ।
जलावत् ५० व्या+वृत्-णिच्-भावे अच् इत्० । जलस्य
स्वतो भ्रमणे जटाधरः ।

जलाशय पुंजले तत्समीपे आगते आ+शी-अच् । १७गीरे

यमरः २ नामञ्जके गन्धद्रव्यभेदे राजनि० । आ+शी-
आधारे अच् इत० । २ ससृष्टे हेमच० । ४ जलाधारे
तडागादौ “कुशेशयैरत्न जलाशयोपिताः” माघः ।
“न वासोभिः सहाजस्रं नाविज्ञाते जलाशये” “तेनैव
सार्धं” प्राप्नुयुः स्नात्वा पुष्पजलाशये” मनुः । तङ्गे दादि
जलाशयोत्सर्गशब्दे दृश्यम् । जलमाशय आधारे यस्य ।
५ शृङ्गाटके राजनि० । ६ गुण्डालीहृत्ते स्त्री राजनि० ।
जलाशयोत्सर्ग पु० इत० । कूपारेर्जलाशयस्य प्रतिष्ठाकूपे
उत्सर्गे जलाशयोत्सर्गतत्वे तस्य भेदलक्षणादिकमुक्तं यथा
“अथ जलाशयाः । ते च खननसाध्याश्चत्वारः ।
कूपयापोपष्करिणीतडागरूपाः । तथाच मत्स्यपुरा-
णम् । “एवमेव पुराणेषु तडागविधिरुच्यते । कूप-
वापीतडागेषु तथा पुष्करिणीषु च” । कूपोऽद्वार
कीर्तयिशेषः वज्रसोपानकोऽयं वापीति द्वैतनिर्णयः ।
वस्तुतो वापीलक्षणं यज्यते । पुष्करिणीतडागावाह
वशिष्टसंहितायाम् “चतुर्विंशाङ्गुलीहस्तधनुस्तद्वत्तत्परः ।
शतधन्वन्तरश्चैव तावत् पुष्करिणी मता । एतत्पञ्च-
गुणः प्रोक्तस्तडाग इति निश्चयः” । धनुर्हस्तचतुष्टयं
चतुस्तत्परचतुर्गुणहस्तोयस्तद्वतः तथाच विष्णुधर्मो-
त्तरे प्रथमकाण्डम् “द्वादशाङ्गुलिकः शङ्खुस्तद्वयञ्च
शतः स्मृतः । तद्वत्तत्परं धनुः प्रोक्तं क्रोशोधनुः-
सहस्रकः” । कापिले “चतुर्विंशाङ्गुलीहस्तश्चतुर्भिश्च
करैर्धनुः” । शयोहस्तस्तेन खातचतुर्दिक्षु विंशतिहस्ता-
न्यूनतायां चतुःशतहस्तान्यूनान्तरत्वेन पुष्करिणी ।
चतुर्दिक्षु पञ्चचत्वारिंशद्वस्तान्यूनतायां सहस्रद्वितय-
हस्तान्यूनान्तरत्वेन तडागः । एतन्नु जलाधारपरं
नक्तपरितटपरम् । नव्यवर्द्धमानधृतोपशिशः “शतेन
धनुर्भिः पुष्करिणी त्रिभिः शतैर्दोर्घिका । चतुर्भि-
र्द्विगुणः पञ्चभिस्तडागः । द्रोणाद्दशगुणा वापी” इति
संहितायामनरपदधनुर्निरापी तथावगम्यते । तेन
चतुर्दिक्षु पञ्चत्रिंशद्वस्तान्यूनतायां द्वादशशतहस्तान्तरा
न्यूनत्वे स दोर्घिका । चतुर्दिक्षु चत्वारिंशद्वस्तान्यून-
तायां षोडशशतहस्तान्तरान्यूनत्वे द्रोणः । चतुर्दिक्षु
त्रिंशदधिकशतहस्तान्यूनतायां षोडशसहस्रहस्ता-
न्तरान्यूनत्वेन वापी । करोऽत्र कफोरयु पक्षमध्य-
माङ्गुल्ययपर्यन्तः तथाच कल्पतरुत्वाकरयोः “मध्या-
ङ्गुलिकूपैरयोर्भीधः प्रामाणिकः करः” । तत्करण-
फलमाहादित्यपुराणम् “सेतुवन्धरता ये च तीर्थ-